

Vi må passe bedre på Viggo Norns bygninger, siger bevaringsforeningen - og peger på det gamle pakhuis, som den lokale arkitekt i sin tid tegnede. Også her var der ifølge foreningens formand Poul Wagner Sorensen skifer på hele taget. Men det er skiftet ud med cement-tagsten - undtagen på det karakteristiske tårn, hvor havnefogeden i dag har kontor. (Arkiufoto)

Museets tag uden om politiske udvalg

Voksende undren over beslutningsforløbet

Tekst: Chr. Rimestad.

Beslutningen om ndringerne er truffet i det såkaldte facade- og skilteudvalg, hvor der sidder repræsentanter for administrationen, de lokale museer, de handlende og bevaringsforeningen.

Flere politikere udtrykker i dag undren over, at sagen aldrig har vret på deres bord.

Fra formanden for teknisk udvalg, socialdemokraten Erling Jensen, har det direkte givet sig udtryk i en meget klar udmelding til forvaltningen om, at den slags sager fremover skal i udvalget.

I museums-sagen kom vi først ind i billedet, da beslutningen om at gå over til tagpap var truffet, siger Erling Jensen. Vi kunne faktisk kun være med til at vælge mellem den ene og den anden type tagpap.

Debatten

Debatten om museets taget har ulmet længe, men kom først rigtigt frem, da Horsens byråd i sidste uge skulle flytte rundt på nogle beløb på kulturudvalgets konto.

Da udtrykte SF's Lone Bach undren over, at Horsens kommune har sagt ja til

dringerne på museet, samtidig med at samme kommune meget kraftigt opfordrer private ejere af bevaringsværdige ejendomme til at benytte de oprindelige materialer ved istandsættelser.

Det samme standpunkt var bevaringsforeningen - eller Bedre Bymiljø i Horsens, som foreningen officielt hedder - ude med allerede i foråret. Bl.a. i et brev til kulturforvaltningen og teknisk forvaltning, hvor man slog til lyd for at bevare ovenlysvinduerne og fortsat bruge skifer.

Dengang fik jeg indtryk af, at det i kulturudvalget var besluttet at bruge tagpap, siger arkitekt Erik

bevaringsforeningen i skilte- og facadeudvalget. Derfor skrev jeg til kommunen. Kort efter snakkede jeg med teknisk udvalgs formand Erling Jensen, og jeg regnede egentlig med, at han tog vare på sagen.

Prisen

Men sådan gik det ikke. Spørgsmålet om beklædning og ovenlys kom ikke i noget

politisk udvalg, for arbejdet med museets tag gik i gang.

Den væsentligste årsag til valget af tagpap er

skifer, men nogle nøjagtige økonomiske beregninger er tilsyneladende aldrig foretaget.

Disse beregninger blev efterlyst på sidste uges byrådsmøde. Det nærmeste, man kom et svar, var en fra kulturudvalgets formand Hans Jakob Larsen (S) om, at der højst kunne laves et par hjørner i skifer for det, en tagpap-belægning koster.

Helt så dyrt er skifer dog ikke. Ifølge de oplysninger, Horsens Folkeblad har indhentet fra bl.a. Dansk Eternit i Aalborg og Tagpapbranchens Oplysningsråd, regner man med, at det er cirka dobbelt så dyrt at lægge skifer som tagpap på et parcelhus.

Tallene kan ikke direkte overføres på museet, fordi der her skal bruges en speciel type skifer. På den anden side er det kun den del af taget, der kan ses fra Sundvej, som har været beklædt med rigtigt ski-

fer. Resten har haft cement-skifer.

Holdbarheden

Samtidig må det tages i betragtning, at skifer har en holdbarhed på 40-45 år, mens tagpap kun holder i 20-25 år.

Det siger eksperterne i hvert fald. Virkeligheden kan være en anden. Eksempelvis har man i år måttet skifte store dele af tagpap-taget på rådhuset, skønt det kun er seks-syv år gammelt.

Jeg fortryder i dag, at vi i sin tid »sparede« ved at vælge tagpap i stedet for kobber til rådhuset, siger kulturudvalgets næstformand Jørgen Bang (S).

Men lige her og nu er løbet løst i sagen om museets tag. Monteringen af tagpap er i fuld gang.

Og efter at have set taget, synes jeg ikke, det gør noget, at der er kommet tagpap på, siger Erling Jensen. Det er såmænd meget pænt at se på.

Hvortil formanden for bevaringsforeningen,

siger, at det, som er sket med museet, kan byen ikke være bekendt.

Der er tale om en bygning, som er tegnet af byens måske kendteste arkitekt, kgl. bygningsinspektør Viggo Norn. Samtidig er bygningen i det kommunale atlas, politikere selv har været med til at bringe til verden, betegnet som

Og for det tredje ligger museet midt i et kvarter, der af de samme politikere er udpeget som forsøgs-område for Horsens Bygningsforbedringsfond. Så mens man med den ene hånd yder økonomisk støtte til private ejeres bevaring af deres huse, gar man den stik modsatte vej med kommunens egne huse. Det er der slet ikke nogen logik siger Poul Wagner Sorensen.